

Ouwe Seun en de rest van de tocht

Geschreven door Ger Wouters

maandag 19 juli 2010 20:03 - Laatst aangepast maandag 19 juli 2010 20:13

Even een dag iets compleet anders. Even een dag de zinnen verzetten. We huren een stalen sloep bij Piet van ' [Ouwe Seun](#) '. De geuzennaam van Harlingers is: "Ouwe Seun" en Piet is er trots op. Humor heeft hij ook en zijn bootjes zijn geen state of the art, maar ze zijn geweldig. Goed werkend buitenboordmotortje, aantal oude tuinstoelkussens op de vloer, een comfortabele rieten stoel en een Ola-parasol. Meer hebben we niet nodig. Los met die bak!

We tuffen naar het Harinxmakanaal. Via dat 'grote' vaarwater kunnen we bij Franeker komen. De wereld vanuit een sloep ziet er totaal anders uit dan vanuit de Markiezin. Het is bovendien de eerste maal dat ik met een buitenboordmotortje vaar. Zodra ik het roer overneem van Henk om eens te proberen hoe het vaart met zo'n ding gooi ik het gas open. Ik kan wel langzaam, maar waarom zou ik? Niet dat we snel kunnen varen. Het is 'slechts' een 4 Pk-tje. Ik heb al gauw door hoe het werkt en vind het enorm leuk. Het enige is dat je arm vanzelf de trilling van het motortje overneemt. Het is alleen geen vorm van massage.

In Franeker gaan we om de oude kern heen. Je vaart langs wat ooit het bolwerk was. Lage

Ouwe Seun en de rest van de tocht

Geschreven door Ger Wouters

maandag 19 juli 2010 20:03 - Laatst aangepast maandag 19 juli 2010 20:13

bruggetjes waarbij we even flink moeten bukken, veel groene oevers, leuke huisjes, zo zien wij Franeker. De plaatselijke herberg (een restaurant van stand) heeft een fraai terras, aanlegplaats en is net open. We leggen aan en duiken op de loungebank met uitzicht op ons 'jacht'. Hier hoort eigenlijk een chique sloep te liggen, met chique mensen en dat maakt het voor ons extra grappig.

Na Franeker stukje terug over het Harinxmakanaal en bakboord uit de Arumervaart op, en zo de natuur in. Zo laag op het water, tussen het riet met een slakkegangetje is erg lekker. Afwisselend sturen en chillen in de comfort seat. Bij een klein steigertje in de buurt van een boerderij meren we af om een boterhammetje te eten. De schapen denken dat we de boer zijn en komen direct aangerend. Ze springen nog net niet aan boord. De Ola-plu brengt schaduw. Is hard nodig want nu we niet varen is het heet onder de koperen zon. Een echt sloepje tuft voorbij. Verder is het uiterst stil op het water.

Dat verandert later op de middag. We komen in Arum maar daar is geen uitspanning langs het water. Doorvaren is geen optie. Een of andere brug is gestremd. Stukje terug en de Achlumervaart op terug naar Harlingen. In Achlum is de plaatselijke jeugd al bezig met hun snelle ribjes. En de snelle ribjes 'achtervolgen' ons de rest van de tocht. Ook in Harlingen is het nu drukker met bootjes en jeugd. We kachelen het stadje nog een stuk door. Een viskraam brengt uitkomst. We leggen achter de tent aan en Henk haalt een lekker gebakken visje voor ons. Al hobbelen op de golven die snelle ribjes achterlaten peuzelen we onze maaltijd. Het is tijd om het sloepje af te leveren bij Ouwe Seun na een perfecte dag de zinnen verzetten.

Ouwe Seun en de rest van de tocht

Geschreven door Ger Wouters

maandag 19 juli 2010 20:03 - Laatst aangepast maandag 19 juli 2010 20:13

We verlaten Harlingen de volgende dag. Terug het IJsselmeer op. Nachtje ankeren bij Kornwerd, weekendje Medemblik, nachtje Stavoren, Trintelhaven en als afsluiter dagje ankeren bij de Blocq van Kuffeler. Een week na Harlingen ligt de Markiezin weer in haar eigen box en gaat haar bemensing weer naar huis. Uitkijkend naar een volgende tocht!